

ادامه از صفحه ۶

در حاشیه یک دیدار

مرتکبان جرائم بین‌المللی عموما و نوعا بی‌پروایانه و آسوده‌خاطر از مصونیت از تعقیب و پاسخ‌گوبودن به جرائم ضدبشری خود اقدام می‌کنند. سایه حضور دیوان می‌تواند مانعی در مسیر این بی‌پروایی ایجاد کند و شمشیر تیز مجرمان را کند سازد. مکانیسم‌های بین‌المللی در نمونه‌های پرشماری به دلیل متأثربودن از ملاحظات و مصلحت‌اندیشی‌های سیاسی در تأمین عدالت کارآمدی و کارنامه قابل قبولی نداشته‌اند. روابط بین‌المللی بیش و پیش از هرجیز از معادلات و معاملات سیاسی تأثیر پذیرفته است. در این میان، دیوان کیفری بین‌المللی از حداقل استقلالی برخوردار بوده است که خود قابل‌بسط است. نگاهی به کارنامه دیوان نشان می‌دهد که در دوران اخیر حیات خود، حرکت رو به جلویی داشته است و بیش از سال‌های اول تأسیس خود برای تعقیب کیفری مرتکبان جرائم بین‌المللی وابسته به فعالیت‌های دیوان زمانی محدود به بحران‌های قاره آفریقا بوده است امروزه حضور دیوان – ولو در مرحله ارزیابی مقدماتی– در مناطقی که قدرت‌های جهانی نیز در آنها در مظان اتهام ارتکاب جرم‌های بین‌المللی هستند گسترانده شده است. این امر خود می‌تواند نشانه مثبتی بر بی‌طرف‌تربودن و استقلال بیشتر دیوان نسبت به سایر نهادهای مکانیسم‌های بین‌المللی به‌خصوص در دوران مسئولیت دادستان فعلی دیوان باشد که امیدآفرین و زمینه‌ساز برای کنشگری بیشتر است. در این میان، در دستور کار قرارگرفتن وضعیت فلسطین نزد دفتر دادستان دیوان کیفری بین‌المللی، فرصتی دوران‌ساز در مقابل ملت فلسطین نهاده است تا پس از سال‌ها طعم عدالت را بچشند. استقلال دیوان، با کنشگری و همراهی دیگر کشورها البته دوجندان خواهد شد.

دیوان هرچند به جهانشمول‌بودن می‌انديشد و در سودای آن است اما به دلیل محدودیت‌های حقوقی و نداشتن یک صلاحیت جهانی، نمی‌تواند به همه بحران‌هایی که آبستن جرائم بین‌المللی است ورود کند.

جمهوری اسلامی ایران تاکنون در خاورمیانه نقش مهمی در پیشبرد امنیت و صلح منطقه‌ای داشته است. مقابله مقتدرانه با جریان‌های تکفیری و تروریستی که امن و امان منطقه را به یغما برده‌اند، در این راستا می‌تواند ارزیابی شود. رعایت حقوق بشردوستانه در دکتربسن دفاعی و نظامی ایران به عنوان یک اصل بنیادین مورد تأیید است. وجهی از وجود این مراعات و احترام‌نهادهن به رعایت حقوق بشر دوستانه در بستر مخاصصات مسلحانه، تعقیب ناقضان آن و حمایت از قربانیان این‌قض‌هاست. استفاده از ظرفیت‌های حقوقی یا همان جنگ حقوقی نیز در حمایت از قربانیان بحران‌هایی مانند میانمار نیز مورد تأیید و تأکید رهبری بوده است. امروزه در منطقه هرکجا جنگی برپاست و ظلمی بر ملتی می‌رود جمهوری اسلامی در صف اول حمایت از مردم مورد ستم و ظلم واقع شده، قرار دارد. حمایت از مظلومین و مستضعفین از سیاست‌های نظام است. اما در دنیای امروز، حمایت از مظلومان بدون حمایت حقوقی و بدون تعقیب حقوقی و کفوری ابتر و ناتمام است. وقت آن است که جمهوری اسلامی در جنگ حقوقی نیز ورود و با گستراندن عدالت کیفری به حاکم‌شدن حاکمیت قانون در منطقه کمک کند. حتی اگر از جنگ به‌مثابه یک شر لازم در مواردی گریز و گزیری نباشد. منطقه خاورمیانه اگر در آتش نابسامانی‌ها می‌سوزد به دلیل ریشه‌دوانیدن فرهنگ بی‌کیفرمانی در منطقه است. اکنون جمهوری اسلامی می‌تواند از این فرصت که در داخل برای توجه به عدالت کیفری جهانی فراهم شده است، بهره جسته و رسالتی تاریخی در راستای تعمیم عدالت کیفری در منطقه برعهده گیرد. این کنشگری البته محدود به تعامل با دیوان کیفری بین‌المللی نیست بلکه بیشتر و پیش‌تر از آن، جمهوری اسلامی ایران باید ظرفیت‌های ملی و منطقه‌ای را در این راستا فعال کند.

دیوان کیفری بین‌المللی بر اساس صلاحیت تکمیلی اقدام و عمل می‌کند. اولویت در مقابله با جرائم بین‌المللی با دولت‌های محلی است. دیوان تنها در فرض عدم اقدام و ناتوانی دولت‌ها مداخله می‌کند. ایده ایجاد یک محکمه منطقه‌ای برای تعقیب داعش و همکاری با مکانیسم‌های بین‌المللی دراین‌باره که از سوی نگارنده پیش از این مطرح شده است، در همین راستاست. مسئله امروز ایران بیوسن با نیویورک به دیوان نیست بلکه مسئله جرم‌شدن عزم ایران برای کنشگری در حوزه عدالت کیفری در منطقه و جهان است. تعامل با دیوان در بهترین حالت باید منتهی به فعال‌شدن کشورها برای پیشبرد عدالت شود.

ملاقات‌های اخیر تنها یک آغاز است. یک گفت و شنود برای تفاهم بیشتر نه توافق و تعهد. اما اکنون باید از این فرصت طلایی آن هم در زمینه‌ای که اقبال دولت به دیپلماسی و تعاملات جهانی فزونی گرفته است، بهره جست و گفت‌وگوهای داخلی در این حوزه را تداوم بخشید تا از بستر این هم‌اندیشی‌ها و طرح‌شدن مسائل مختلف، پاسخ‌ها و اقدامات مؤثر خارج شود.

politics@sharghdaily.ir

لیلا ابراهیمیان: پایان خوش سفر به «Big Apple» (نیویورک) اعلام شد؛ پنجمین سفر حسن روحانی، رئیس‌جمهوری ایران به نیویورک با حضور او در هفتادودمین مجمع عمومی سازمان ملل به پایان رسید. زنگ پایان سخنرانی ۲۰دقیقه‌ای روحانی، آغاز هم‌صدایی سران کشورهای اروپایی با او بود. روحانی یک روز بعد از دونالد ترامپ، مهم‌ترین منتقدش در پشت تریبون سازمان ملل قرار گرفت. او شنیده بود که ترامپ در اولین سخنرانی خود توافق هسته‌ای با ایران را «مایه شرمساری» آمریکا خطاب کرده و گفته بود: «هنوز حرف آخر را درباره این توافق ننشیده‌ایم. او بار دیگر تأکید کرد: «برخی از کشورهای باغی، ازجمله ایران نه حقوق شهروندان خود را رعایت می‌کنند و نه به حق حاکمیت کشورهای دیگر احترام می‌گذارند». گفته‌های ترامپ با تهدید شروع می‌شود و با زبان غیردیپلماتیک در مجمع عمومی سازمان ملل پایان می‌یابد: «ما نمی‌توانیم به توافق‌نامه پایدار بمانیم. اگر پوششی باشد برای ساخت یک برنامه هسته‌ای».

قرار بود روحانی روز بعد از شنیدن این گفته‌ها، به مقر سازمان ملل صحبت کند. او وقتی پشت تریبون سازمان ملل قرار گرفت، قاب‌هایی از دیروز را در مقابل خود داشت: لیخنדה، سرهای در گریبان، دستانی که می‌خواست روی پهنه صورت سایبانی شود، برای پنهان شدن از شرم و چشمانی متعجب و غمناک و گاه خشمی فروخورده از طرف رؤسای برخی از کشورها که مورد عتاب و خطاب بودند. روحانی باید انتخاب می‌کرد؛ یکی را میان تهدید و گفت‌وگو. او از گفت‌وگو گفت، از تفاهم. از زبان دیپلماتیک، از جایگاه حقوقی سازمان ملل و از مردم آمریکا. این سخنرانی زبان‌ها را به تحکیم ایران گشود. سال‌ها قبل هم چنین صحنه‌ای را تاریخ ایران به خاطر دارد. سیدمحمد خاتمی، یکی از تاریخی‌ترین سخنرانی‌های مقام‌های ایرانی در سازمان ملل را انجام داده است. زمانی که او از لزوم گفت‌وگو و مفاهمه سخن گفت و درخواست کرد سال ۲۰۰۱ به نام سال

دستاورد سفر روحانی، انزوای ترامپ بود

پیروز ایزدی*
کارشناس سیاست خارجی
و مسائل اروپا

یکی از دستاوردهای سفر دکتر روحانی، ملاقات‌های او با رهبران کشورهای اروپایی و دیدار محمدجواد ظریف، وزیر خارجه ایران، با همتایان اروپایی خود و فدریکا موگیرینی، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، بود. آنها در این ملاقات‌ها تأکید کردند که برجام یک توافق بین‌المللی و چندجانبه است که نتیجه این توافق برقراری صلح در جامعه جهانی و منطقه بوده است؛ طوری که می‌خواهند از این الگو برای حل بحران‌های دیگر، مانند بحران کره‌شمالی استفاده کنند. از طرفی، موضع‌گیری کشورها با توجه به صحبت‌های دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، مبنی بر اینکه خواستار بازنگری در برجام است و این توافق را بدترین توافق تاریخ می‌خواند، بسیار قابل‌توجه است. البته در این میان، امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، می‌خواهد نقش میانجی‌گری میان ایران و آمریکا را برعهده بگیرد؛ او با این هدف، این مسئله را مطرح کرد که می‌توان برای رفع نگرانی‌های

حسن بهشتی‌پور
تحلیلگر مسائل بین‌الملل

سفر حسن روحانی به نیویورک از دو جنبه قابل ارزیابی است: دیپلماسی سیاسی و دیدارهای رسمی با سران کشورهای اروپایی، آمریکایی، آسیایی و آفریقایی. مثلا در این سفر رئیس‌جمهوری با نخست‌وزیر ژاين دیدار کرد و قرار است او به این کشور سفری داشته باشد. شاید بعد از ۴۰ سال این اولین‌بار است که مقامات بلندپایه ژايني بخواهند به ایران سفر کنند. این سفر به دلیل حجم بالای مناسبات تجاری این دو کشور بسیار حائز اهمیت است؛ اما وجه دیگر این سفر به دلیل دیپلماسی عمومی دارای اهمیت است. روحانی در این سفر جدای از اینکه سیاست‌مداران را مخاطب قرار داد و با زبان دیپلماتیک با آنها صحبت کرد؛ اما مردم و افکار عمومی را هم مخاطب قرار داد. در مصاحبه او با سی‌ان‌ان و سی‌بی‌سی و انعکاس گفته‌های او در مهم‌ترین رسانه‌های آمریکایی و اروپایی باعث شد که مردم را مخاطب قرار دهند و ایران را به این مردم بار دیگر معرفی کند. منطق گفت‌وگوی ایرانی را پیش بکشد و با زبان تفاهم نه مخاصمه با جهان صحبت کند؛ اما دراین‌میان مهم‌ترین رقیب روحانی خلاف این رفتار کرد. دونالد ترامپ در نخستین سخنرانی خود به‌عنوان رئیس‌جمهور آمریکا در مجمع عمومی سازمان ملل، تلاش کرد برجام را یک توافق بد برای افکار عمومی مردم دنیا معرفی کند؛ اما در عمل به خاطر آنکه تحلیل او

بهرام امیراحمدیان
کارشناس حوزه آسیای
میانه و قفقاز

رئیس‌جمهوری اسلامی ایران مانند سنوات قبل در هفتادودمین مجمع عمومی سازمان ملل شرکت داشته و سخنرانی کرده است. آیا در این سال‌هایی که دولت‌های نهم تا دوازدهم در این اجلاس‌ها شرکت و سخنرانی داشته‌اند، گاهی با تعدادی پرشمار و اکنون کم‌شمارتر، اثراتی داشته است؟ اگر داشته است، تأثیرات آن در ارتقای جایگاه جمهوری اسلامی ایران در منطقه

دیپلمات‌ها و تحلیلگران بین‌المللی درباره سفر روحانی چه می‌گویند؟

از خشم ترامپ تا گفت‌وگوی روحانی

عکس: پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری

گفت‌وگوی تمدن‌ها نام‌گذاری شود. این پیشنهاد با اجماع جهانی به تصویب رسید. او در این سفر سنت‌شکنی کرد و برای اولین‌بار با ایرانیان مقیم آمریکا دیدار کرد. سال ۲۰۰۱، سال گفت‌وگوی تمدن‌ها نام گرفت؛ اما سپتامبر همان سال به برج‌های دوقلوی تجارت جهانی در نیویورک حمله شد و گفت‌وگوی تمدن‌ها را به جنگی تبدیل کرد که دولت جورج بوش، رئیس‌جمهوری وقت آمریکا، از آن به‌عنوان جنگ‌های صلیبی جدید یاد کرد. دوره ریاست‌جمهوری خاتمی که به پایان رسید، محمود احمدی‌نژاد رئیس‌جمهوری ایران بود و هرساله در مجمع عمومی سازمان ملل سخنرانی می‌کرد؛ آغاز سخنرانی‌های جنجالی. او بعد از پایان اولین سخنرانی‌اش در سازمان ملل عنوان کرد که هنگام سخنرانی «هاله‌ای نور» او را در بر گرفته بود و حضار برای شنیدن سخنرانی‌اش «پلک نمی‌زدند». این وضعیت با گفته‌های او در سال‌های بعد درباره هولوکاست و مدیریت جهانی ادامه داشت تا زمانی که در سال ۱۳۹۱، وقتی او پای تریبون رفت، برخی از نمایندگان کشورها محل را ترک کردند. همان زمان

سیدجیال ساداتیان*
دیپلمات سابق ایران
در لندن

سفر رئیس‌جمهوری ایران و هیئت همراه او، توانست اهداف تعیین‌شده قبل از سفر را که حسن روحانی، در صحبت‌های ایرادشده در پاپوین دولت اینکه ایران تاکنون پایبندی کامل به این توافق داشته است را مورد تأیید قرار دهد، بسیار مهم بوده است. کشورهای اروپایی هم در دیدار با رئیس‌جمهوری و وزیر خارجه ایران بر این نکته تأکید کردند. شاید

مهم‌ترین دستاورد دیگر این سفر، انزوای ترامپ به دلیل سخنرانی هیجان‌زده او بود. بعد از توافق برجام، با وجود اینکه کشورهای اروپایی و هیئت تجاری-اقتصادی آنها به ایران رفت‌وآمد داشتند، ولی به دلیل سایه ترس و مناسبات خود با آمریکا، برخی از بانک‌های بزرگ اروپایی با ایران همکاری نمی‌کردند، اما در این دیدارها آنها نشان دادند که می‌خواهند راه متفاوتی از آمریکا را در پیش بگیرند. برای همین در این دیدارها بر پایبندی ایران به توافق برجام تأکید داشتند تا می‌خواستند میانجی ارتباط ایران و آمریکا باشند.

تهدیدها به فرصت تبدیل شد

به صورت یک جانبه و انفعالی ارائه شد، نتوانست مخالفان سیاست‌های غیرمنطقی خود را متقاعد کند. ترامپ به این واقعیت توجه نکرد که برجام یک توافق جمعی حداقلی برای طرف‌های مذاکره‌کننده بوده است؛ زیرا برجام زمانی به نتیجه رسید که تمام طرف‌های مذاکره‌کننده از بخشی از خواسته‌های خود گذشتند و نظرات خود را به هم نزدیک کردند تا بتوانند به یک توافق جامع دست پیدا کنند؛ اگرچه در این توافق نواقصی دیده می‌شود؛ اما در آن برهه تاریخی برجام بهترین توافقی بود که می‌توانست به دست بیاید. او در این سخنرانی خود را هیجان‌زده و به‌دور از منطق گفت‌وگو نشان داد و حسن روحانی در چارچوب حقوق بین‌المللی از زبان دیپلماتیک گفت و توانست در این سفر هزاره‌روز برای ایران فرصت‌آفرینی کند؛ نه فرصت‌سوزی. مهم‌ترین دستاورد توافق برجام، حل‌وفصل یک معضل بین‌المللی و منطقه‌ای از طریق دیپلماسی بود. این توافق توانست موضوعی را که ممکن بود به جنگ منطقه‌ای بینجامد، از طریق گفت‌وگو و مذاکره به سرانجامی مثبت و نسبتاً مقبول براساس یک طرح مصفانه برساند که البته بخشی از درخواست‌ها و مطالبات ایران و گروه ۵+۱ را تأمین می‌کند. روحانی در این سفر نشان داد که زبان دیپلماسی را می‌داند و به آن پایبند است و در عوض رفتار ترامپ شاید عکس این را نمایش گذاشت. از طرف دیگر بعد از برجام خیلی از کشورهای اروپایی علاقه‌مند هستند با ایران همکاری کنند، مثلا فرانسه، ایتالیا، بلژیک و آلمان با ایران توافق‌های مهمی در حوزه بانکداری، صنعتی و خودروسازی امضا کرده‌اند. روحانی در این سفر به آنها نشان داد که در انتخاب راه خود اشتباه نرفته‌اند. البته ما در ایران سعی می‌کنیم مدام بر روی نکات منفی و

با افکار عمومی حرف بزنیم

مالید و گفت: بی‌بخ، و سپس دستان‌ها را به حالت کسی نشان داد که مسلسل در دست دارد و ادای تیراندازی درآورد. از من پرسید مسلسل دارم. من بسیار متأسف شدم و آن کودکان با خنده از کنار من دور شدند و مرا در یک دریا اندیشه غوطه‌ور توفیق کردند. به رسانه‌ها ارائه رئیس دولت ما چهار سال متوالی در تریبون سازمان ملل سخنرانی کرده و از آرمان‌های انقلاب و مظلومیت ایران دفاع کرده است. اگر این تریبون بین‌المللی نتیجه‌بخش بود نباید یک کودک دبستانی در اسپانیا در یک شهر کوچک درباره ایران این‌گونه می‌اندیشید. او یقیناً متأثر از کجا هستند و رسانه و معلم و خانواده‌ای بوده که درباره ایران غلط قضاوت می‌کنند. ما باید

سیدشمس‌الدین خاروقانی، سفیر سابق ایران در آلمان، از «تبدیل‌شدن فرصت‌ها به تهدید، بعد از هر بار سخنرانی احمدی‌نژاد در نشست‌های سازمان ملل متحد»، گفت. او عنوان کرد متن سخنرانی‌های احمدی‌نژاد را نه دیپلمات‌های ارشد وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، بلکه اطرافیان وی و نزدیکان به دیدگاه‌های شخصی احمدی‌نژاد تنظیم می‌کردند که با منافع ملی ایران، منافات داشت. حالا از آن زمان پنج سال می‌گذرد؛ حسن روحانی پنجمین بار است که در مجمع عمومی سازمان ملل سخنرانی می‌کند و به قول حسن بهشتی‌پور، تحلیلگر روابط بین‌الملل، تهدیدها را به فرصتی برای ایران تبدیل کرد.

روحانی قبل از آغاز سخنرانی خود در سازمان ملل، با رؤسای جمهور و نخست‌وزیران برخی از کشورهای اروپایی سخن گفته بود. «ترزا می»، نخست‌وزیر انگلیس، «رومئو رادلف»، رئیس‌جمهوری بلغارستان، «استفان لوون»، نخست‌وزیر سوئد، «امانوئل مکرون»، رئیس‌جمهوری فرانسه، «الکساندر فان در بلن»، رئیس‌جمهوری اتریش، «ارنا سولبرگ»، نخست‌وزیر نروژ، «شینزو آبه»، نخست‌وزیر ژاپن، «اوو مورالس»، رئیس‌جمهوری بولیوی، «شاهد خاقان عباسی»، نخست‌وزیر پاکستان و «چارلز میشل»، نخست‌وزیر بلژیک؛ دیدار با سران کشورهای اروپایی – آسیایی و آمریکایی؛ شاید این گامی است برای هم‌صداکردن جهان برای تفاهم با ایران. ایران رخت مخاصمه را به دور افکنده است. شاهد این گفته، توافق برجام است و تأکید سران کشورهای اروپایی و فدریکا موگیرینی، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، به پایبندی ایران به این توافق بین‌المللی و چندجانبه که گویا می‌خواهد الگویی باشد برای حل دیگر مشکلات بین‌المللی و لحن سخنرانی که در آن تهدید جای خود را به حقوق بین‌المللی داد و گفت‌وگو همان میراث بهادگارمانده و زنده است. «شرق» رهاورد سفر روحانی به سازمان ملل را از دیپلمات‌ها و تحلیلگران مسائل بین‌المللی پرس‌وجو می‌کند:

عمومی سازمان منعکس شد؛ برای مثال می‌توان به نطق امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه که به‌وضوح به اظهارات ترامپ پاسخ داد، اشاره کرد. دیدار با ایرانیان مقیم که از شهرهای مختلف، خود را به نیویورک رسانده بودند تا در یک ضیافت شام توأم با گفت‌وگو و بیان نظرات شرکت کنند و درعین‌حال اعلام آمادگی برای ارائه انواع خدمات و ازجمله سرمایه‌گذاری در طرح‌ها و پروژه‌های ایران در این مقطع که دولت و نظام ایران نیازمند جذب سرمایه خارجی در کنار سرمایه داخلی برای ایجاد اشتغال و کمک به رونق تولید است، اقدامی مفید محسوب می‌شود.

اجلاس وزرای خارجه عضو ۱۰+۵ اقدام مؤثر دیگر هیئت اعزامی به مجمع عمومی سازمان ملل بود. در مقابل جنجال‌های گسترده ترامپ و صهیونیست‌های افراطی مخالف برجام، این نشست موفق شد بخشی از سم‌پاشی‌ها علیه برجام را خنثی و فاصله آمریکا با دیگران را در موضوع برجام بیشتر کند. در دیدارهای مهم با سران کشورهای اروپایی و غیر آن نیز مسائل دوجانبه و مبارزه با تروریسم و مسائل منطقه‌ای از اولویت بالایی برخوردار بود. در مجموع باید سفر را بسیار موفق توصیف کرد.

نداشته‌ها انگشت بگذاریم، مثلا اینکه چرا برخی از بانک‌های بزرگ با ایران همکاری نمی‌کنند؟ ولی هیچ‌س نمی‌گوید که بیمه هرس که بزرگ‌ترین بیمه آلمانی است، با ایران همکاری می‌کند یا توتال به ایران آمده است. حل خیلی از مسائل اقتصادی و بانکی زمان‌بر است و از طرف دیگر لازم است که ایران هم به توافق‌های بین‌المللی چون FATF پیبوند یا استانداردهای بانک‌های جهانی بانکداری را رعایت کند. در کل این سفر، سفر خوبی بود. ایران توانسته با توافق برجام جایگاه مهمی در عرصه بین‌المللی پیدا کند. برای همین است که کشورهای اروپایی معتقدند همین الگوی برجامی می‌تواند برای حل مسئله کره‌شمالی نیز مفید باشد؛ اما ترامپ با موضوع‌گیری‌های ناشیانه خود نه‌تنها مشکل کره‌شمالی را حل نکرد؛ بلکه به نفع ایران است و آمریکا در قضیه نقض احتمالی برجام در انزوا است. سیاست‌های هسته‌ای تهدید به نابودی کامل می‌کند. این روند نشان‌دهنده آن است که مناسبات آمریکا بر پایه زور و تقابل قرار گرفته و طبیعی است که جمهوری اسلامی ایران هوشمندانه با تکیه بر اجرای دقیق برجام و با اراده ملی برابر این سیاست‌ها ایستادگی کند. امروزه شرایط بین‌المللی به نفع ایران است و آمریکا در قضیه نقض احتمالی برجام در انزوا است. سیاست‌مداران ما هوشمندانه تلاش می‌کنند ضمن پایبندی به برجام، مطالبات خود را از طرف مقابل برای اجرای دقیق برجام ادامه دهند و درعین‌حال آنچه ایران را موفق می‌کند، همبستگی ملی در داخل کشور است. امروزه برجام به‌عنوان یک سند جهانی می‌تواند مانع ماجراجویی آمریکا در عرصه بین‌المللی شود.

امید و گفت: بی‌بخ، و سپس دستان‌ها را به حالت کسی نشان داد که مسلسل در دست دارد و ادای تیراندازی درآورد. از من پرسید مسلسل دارم. من بسیار متأسف شدم و آن کودکان با خنده از کنار من دور شدند و مرا در یک دریا اندیشه غوطه‌ور توفیق کردند. به رسانه‌ها ارائه رئیس دولت ما چهار سال متوالی در تریبون سازمان ملل سخنرانی کرده و از آرمان‌های انقلاب و مظلومیت ایران دفاع کرده است. اگر این تریبون بین‌المللی نتیجه‌بخش بود نباید یک کودک دبستانی در اسپانیا در یک شهر کوچک درباره ایران این‌گونه می‌اندیشید. او یقیناً متأثر از کجا هستند و رسانه و معلم و خانواده‌ای بوده که درباره ایران غلط قضاوت می‌کنند. ما باید

ادامه در صفحه ۱۹

کوتاه‌د پیلماسی

احتمال تحریم کردستان از سوی ایران وترکیه

● **ایسنا:** رئیس‌جمهور ترکیه گفت که تهران و آنکارا ممکن است تصمیم به اجرای تحریم‌های مشترک علیه کردستان عراق بگیرند. به نوشته روزنامه ینی شفق، رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه که برای شرکت در نشست سالانه مجمع عمومی سازمان ملل به نیویورک سفر کرده بود در گفت‌وگو با خبرنگاران رسانه‌های ترکیه با هشدار درباره تأکید حکومت اقلیم کردستان عراق بر برگزاری همه‌پرسی استقلال، گفت: این منطقه تنها متعلق به کرد‌ها نیست. ترکمن‌ها و اعراب نیز در آن مناطق حضور دارند. اردوغان در ادامه از احتمال همکاری با ایران برای وضع تحریم‌های مشترک علیه کردستان عراق سخن گفت، به گزارش شبکه الحرة، بن علی یلدریم، نخست‌وزیر ترکیه، نیز قبل از جلسه پارلمان ترکیه در گفت‌وگو با روزنامه‌نگاران گفت: ما به همراه ایران و دولت مرکزی عراق برای مقابله با همه‌پرسی شمال عراق اقداماتی اتخاذ خواهیم کرد. اقدامات ما شامل اقدامات سیاسی، دیپلماسی، اقتصادی و امنیتی خواهد بود و براساس تحولاتی که قرار است روی زمین ایجاد شود، این اقدامات اتخاذ خواهد شد. یلدریم در ادامه گفت: کسی که اولین گام برای این مسئله را برداشت، هزینه آن را نیز پرداخت خواهد کرد.

وزیر خارجه انگلیس مدعی شد؛

آزمایش موشکی ایران خلاف قطع‌نامه است

● **ایسنا:** وزیر امور خارجه انگلیس با ابراز نگرانی درباره آزمایش موشکی اخیر ایران مدعی شد که این اقدام خلاف قطع‌نامه ۲۲۳۱ است. بورس جاسون، وزیر امور خارجه انگلیس، با انتشار پیامی در صفحه توئیتر خود نوشت: به‌شدت نسبت به گزارش‌ها در آزمایش موشکی ایران نگران هستیم. اقدامی که خلاف قطع‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل است. از ایران می‌خواهیم تا دست از اقدامات تنش‌زا بردارد.

پاسخ عراقچی به اتهامات عربستان

● **ايرنا:** عباس عراقچی، معاون وزیر خارجه کشورمان، در اجلاس سازمان همکاری‌های اسلامی؛ اتهامات عربستان را پاسخ داد. معاون وزیر خارجه کشورمان، در اجلاس سازمان همکاری‌های اسلامی در نیویورک گفت: تاریخ جنایات ائتلاف به رهبری عربستان علیه زنان، مردان و کودکان را در یمن از یاد نخواهد برد. عراقچی در بخشی دیگر از صحبت‌های خود در این اجلاس با اشاره به اهمیت وحدت بین کشورهای اسلامی گفت: سازمان همکاری‌های اسلامی مناسب‌ترین جایگاه بروز و تمرین این وحدت است.

ابراز امیدواری ۵۵درصد مردم ایران به پیشبرد برجام به نفع ایران

● **ایسنا:** مطابق نتایج نظرسنجی اخیر ایسپا در گستره ملی، ۵۵ درصد مردم ایران امیدوارند توافق هسته‌ای برجام به نفع ایران پیش برود. در نظرسنجی اخیر ایسپا در گستره ملی که درباره امیدواری مردم ایران در موضوع پیشبرد توافق هسته‌ای برجام انجام شد، ۴۰ درصد «نمی‌دانم»، ۲۵ درصد «ابراز ناامیدی» و ۵۵ درصد «ابراز امیدواری» را پاسخ دادند.

ادعاهای وزیر خارجه امارات علیه ایران

● **ایسنا:** وزیر خارجه امارات در نشست سالانه سازمان ملل مدعی شد که ایران عامل اصلی بحران‌های منطقه است. به نوشته صدی البلد، عبدالله بن زاید، وزیر خارجه امارات، در هفتادودمین نشست سالانه مجمع عمومی سازمان ملل مدعی شد: ایران در امور داخلی دیگر کشورها مداخله می‌کند. همچنین از گروه‌های تروریستی مانند حوثی‌ها و حزب‌الله و دیگر گروهک‌ها در عراق و سوریه حمایت تسلیحاتی می‌کند. ایران عامل اصلی تمام بحران‌های منطقه است. او درباره توافق هسته‌ای ایران مدعی شد: ایران به گسترش برنامه هسته‌ای خود ادامه می‌دهد و ما از ارزیابی و بررسی مستمر توافق هسته‌ای حمایت می‌کنیم.

انتقاد «مونیز» از احتمال خروج آمریکا از برجام

● **ایسنا:** وزیر انرژی پیشین آمریکا تأکید کرد که اگر آمریکا درحالی‌که آژانس پایبندی ایران به برجام را تأیید می‌کند، آن را رد کند، این‌ موضوع باعث ناراضی‌شدن متحدان اروپایی می‌شود. به گزارش پایگاه خبری دانشگاه ام‌آی‌تی، ارنتس مونیز، وزیر انرژی پیشین آمریکا و از اعضای تیم مذاکره‌کننده آمریکا با ایران، گفت: توافق هسته‌ای با ایران بسیار فنی و با ذکر جزئیات دقیق برای نظارت و راستی‌آزمایی برنامه هسته‌ای ایران است. این توافق با رژیم راستی‌آزمایی شدیدی که دارد، برای ما ۱۵ سال زمان می‌خرد که می‌توان از این زمان برای مذاکرات بیشتر نیز استفاده کرد.